

‘เรื่องเล่า’

จากลุ่มบ้านครชัยศรี

เพราะต้องการประยุกต์งานวิจัย ให้ประชาชนนำมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจได้. ผศ.ดร. อภิลักษณ์ เกษมผลกุล ศูนย์สยามทรรศนศศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จึงเสนอโครงการ “การสำรวจและศึกษาทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตามรอยวรรณคดีนิราศพระประธมของสุนทรภู่ ในจังหวัดนครปฐม นนทบุรี และกรุงเทพฯ” เพื่อใช้ทุนทางวัฒนธรรมประเภทวรรณคดีนิราศด้านการท่องเที่ยว

ต้นเดือนมีนาคม ที่ผ่านมา โครงการ ร่วมกับศูนย์สยามทรรศนศศึกษา จัดอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรท้องถิ่น วันเดียวเกี่ยวกับสุนทรภู่ ตามรอยนิราศพระประธม (ภาคนครชัยศรีถึงนครปฐม) สถานที่กล่าวถึงในนิราศพระประธม ประกอบด้วย ลานตากฟ้า, จิวราย, สัมปทวน มีวัดสัมปทวนอยู่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ, ปากน้ำสำประโทน-บริเวณที่ตั้งที่ว่าการอำเภอนครชัยศรี แต่ก่อนเรียกกันว่า ต.ปากน้ำ, บางแก้ว คลอง และตำบลใน นครชัยศรี

เรานัดพบกันที่ท่าเรือวัดลานตากฟ้า เพื่อล่องเรือในแม่น้ำนครชัยศรี โดยแวะชมจุดต่างๆ ประกอบด้วย 1.โรงเจเที่ยงเต่าตัว 2.ศาลเจ้าพ่อสุบิน 3.วัดจิวราย 4.วัดกลางคูเวียง 5.วัดสัมปทวน 6.วัดกลางบางแก้ว

จากวัดลานตากฟ้า ใช้เวลาประมาณ 5 นาที ก็มาถึงโรงเจเที่ยงเต่าตัว เอกสารประกอบการนำชม ระบุว่า โรงเจตั้งอยู่ปากคลองโรงเจฝั่งริมแม่น้ำ เป็นต้นสายสถานที่ปฏิบัติธรรมของกลุ่มจีนสยาม สถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งนี้มีอายุ 120 ปี ดร.อภิลักษณ์ชี้ให้ดูส่วนที่เป็นคอไม้ ซึ่งมีลวดลายประดับ แสดงว่าผู้สร้างเป็นคนจีนแต่ใจ

ส่วนศาลเจ้าพ่อสุบิน หรืออีกชื่อหนึ่งคือ เจ้าพ่อแห่งเจียง ตั้งอยู่ปากคลองมหาสวัสดิ์ฝั่งแม่น้ำนครฯ มีที่มาจากการเข้าทรงองค์เจ้าพ่อ เมื่อเวลาเจ้าพ่อมาลงองค์นั้นมีลักษณะกิริยาเหมือนลิง ชาวบ้านจึงปั้นรูปปั้นของเจ้าพ่อเป็นเทพแห่งเจียง

ถัดจากศาลเจ้ามาเล็กน้อยเป็นที่ตั้งของวัดจิวรายวันที่เราไปนั้น เป็นช่วงที่วัดมีงานประจำปี จึงดูคึกคัก

‘เรื่องเล่า’ จากลุ่มน้ำนครชัย

มากกว่าปกติ หากมองในแง่การท่องเที่ยว นอกจากราวรั้วรอบมณฑปและราวสะพานที่มีรูปปั้นทหารแล้ว เราสามารถเรียนรู้เทพเจ้าต่างๆ จากด้านนอกอุโบสถดังที่ ดร.อภิลักษณ์ บอกว่า “เคยพานักศึกษามาดู ด้านข้างเป็นงานปูนปั้นรูปเทพเจ้าต่างๆ ถ้าเราพาเด็กมาเรียนรู้จะเห็นว่า เป็นพุทธผสมกับพราหมณ์ มีพระกามเทพ พระวรุณคือมีกิมมิกให้เล่น แต่ที่อยู่สูงสุดเป็นรูปคาวี หลิวชัยไม่ใช่เทพเจ้า เดว่าเป็นชาดก เราเลยให้พระโพธิสัตว์สูงกว่าเทพเจ้า “ทำไมเป็นชาดก เรื่องนี้สันนิษฐานว่า พระพุทธเจ้า

เป็นสมณโคดม ในภัทรกัปมีพระพุทธเจ้า 5 องค์ แต่ละองค์มีสัญลักษณ์ประจำตัวคือ โถ เต่า แม่นาค องค์ปัจจุบันสัญลักษณ์ประจำตัวคือโค และองค์สุดท้ายพระศรีอริย์ สัญลักษณ์ประจำตัวคือสิงห์ เทพไม่ครบ แต่น่าสนใจว่าการรับรู้ของคนจิวราย รู้จักเทพอะไรบ้าง หากมาดูเด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ความเชื่อทางพุทธ และพราหมณ์”

ปูนปั้นเป็นรูปพระเสาร์ พระราหู พระเกตุ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นแขก องค์ที่ใหญ่เป็นพระอินทร์ พระพายก็น่าสนใจวิธีเลือก แปลว่าที่นี่มีพระเกจิอาจารย์ เพราะรู้โหราศาสตร์

โบสถ์แห่งนี้สร้างในปี 2598 โดยหลวงพ่อนุญมี (สกุลเดิม เทศนาบุรณ์) อดีตเจ้าอาวาส สอดคล้องกับที่บอกว่าโบสถ์เดิมเป็นมหาธาตุ

แวะกินมื้อกลางวันที่วัดกลางคูเวียง ซึ่งมีร้านขายอาหารตั้งอยู่บนแพริมน้ำ ไปไหว้พระและชมวัดผู้เขียนติดใจวิหารเก่า ซึ่งมีรูปปั้นกนิรี (ร่างท้วม) และรูปปูนปั้นด้านนอก ดูดิบๆ แปลกดาด

ส่วนที่ วัดสัมปทวน มีเรือนไม้หลังงามที่ติดป้ายว่าเป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม

ปิดทริปที่โบสถ์ วัดกลางบางแก้ว ซึ่งแม้จะเป็นสิ่งปลูกสร้างใหม่ แต่ภาพจิตรกรรมฝาผนังถึงงดงามชวนชม

ยังมีเรือนไม้สวยๆ ริมน้ำ ที่เห็นแล้วอยากขอจอดเรือแวะพัก ใช้ชีวิตแบบสโลว์ไลฟ์

จนใจว่าไม่รู้จักเจ้าของบ้านสักหลัง จึงได้แต่ฝันไปเท่านั้น!

โรงเจเที่ยงเต่าคือ

กลุ่มบ้านนครชัยศรี

บ้านริมน้ำ

เป็นสมณโคตม ในภัทรกัปมีพระพุทธเจ้า 5 องค์ แต่ละองค์มีสัญลักษณ์ประจำตัวคือ โค เต่า แม่นาค องค์ปัจจุบันสัญลักษณ์ประจำตัวคือโค และองค์สุดท้ายพระศรีอารีย์ สัญลักษณ์ประจำตัวคือสิงห์ เทพไม้ครบ แต่น่าสนใจว่าการรับรู้ของคนจิวราย รู้จักเทพอะไรบ้าง หากมาดูเด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ความเชื่อทางพุทธ และพราหมณ์”

ปูนปั้นเป็นรูปพระเสาร์ พระราหู พระเกตุ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นแขก องค์ที่ใหญ่เป็นพระอินทร์ พระพายก็น่าสนใจวิธีเลือก แปลว่าที่นี่มีพระเกจิอาจารย์ เพราะรู้โหราศาสตร์

โบสถ์แห่งนี้สร้างในปี 2598 โดยหลวงพ่อบุญมี (สกุลเดิม เทศนามูรณ์) อดีตเจ้าอาวาส สอดคล้องกับที่บอกว่าโบสถ์เดิมเป็นมหาออด

แวะกินมื้อกลางวันที่วัดกลางคูเวียง ซึ่งมีร้านขายอาหารตั้งอยู่บนแฟรมน้ำ ไข่เหว้พระและชมวัด ผู้เขียนติดใจวิหารเก่า ซึ่งมีรูปปั้นกินรี (ร่างท้วม) และรูปปูนปั้นด้านนอก ดูดิบ ๆ แปลกตาดี

ส่วนที่ วัดสัมปทวน มีเรือนไม้หลังงามที่ติดป้ายว่าเป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม

ปิดทริปที่โบสถ์ วัดกลางบางแก้ว ซึ่งแม้จะเป็นสิ่งปลูกสร้างใหม่ แต่ภาพจิตรกรรมฝาผนังก็งดงามชวนชม

ยังมีเรือนไม้สวย ๆ ริมน้ำ ที่เห็นแล้วอยากขอจอดเรือแวะพัก ใช้ชีวิตแบบสโลว์ไลฟ์

จนใจว่าไม่รู้จักเจ้าของบ้านสักหลัง จึงได้แต่ฝันไปเท่านั้น!

โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดสัมปทวน

อาคารที่เคยเป็นตลาดเอกชนขนาดใหญ่